

[J. V. Christensen.]

vil der være andre Kaar for Aandsfriheden i vort Fædreland efter denne Dag, end der hidtil har været.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Skønt den ærede sidste Taler allerede har svaret, vil jeg dog ogsaa for mit personlige Vedkommende svare det ærede 3die landstingsvalgte Medlem (J. V. Christensen) paa hans Udtalelse om, at denne Forfatter var omstridt. Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, der nu faldt, og jeg maa endnu en Gang henvise til, at hvis omstridte Forfattere ikke skulde kunne faa Understøttelse, gad jeg nok vide, hvor vi kom hen. Jeg kan henvise til min egen Optræden i en lignende Sag. Jeg vidste, at der var Medlemmer indenfor den socialdemokratiske og den radikale Lejr, som med en vis Undren vilde se paa, at jeg i Fjor foreslog — lad mig kun nævne Navnet — Franz von Jessens Optagelse paa Finansloven; det var en Ophøjelse, det var en Anerkendelse, han havde ingen Understøttelse i Forvejen. Jeg foreslog at give ham denne Anerkendelse, skønt han var en skarp politisk Modstander af mig, skønt han under en Regering, jeg satte Pris paa og støttede, udfoldede en Virksomhed, partipolitisk og nationalpolitisk, som jeg maatte være en afgjort Modstander af. Men han havde skrevet et Par Bøger, der var hæderværdige, og det var det eneste Hensyn for mig. Saaledes vil jeg stille mig i Fremtiden. Ellers er vi inde under Censur.

Jeg gad se, om Partiet Venstre, det gamle folkelige, frisindede Parti, nu efter at have stillet sig paa Militarismens Side og efter at have stillet sig imod dem, der vil Jordudstykning, tør rejse Finanslovkonflikt paa Spørgsmaalet om Genindførelse af Censur her i Landet. Lad os se det!

Jensen-Stevns: Det er jo meget stærke Udtryk, der under denne Diskussion er blevet anvendt dels af den højtærede Undervisningsminister, dels af det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen). Jeg vil dog gerne minde om, hvad det er, der her skal stemmes om. Paa det Finanslovsforslag, der er oversendt til os fra Folketinget, er Forfatteren Harald Bergstedt rykket op fra Konto C. 3. til Konto C. 2., det vil sige fra de aarlige Understøttelser til de faste Understøttelser. Vi Forslagsstillere har ment, at han i den senere Tid har henledt Opmærksomheden paa sig paa en saadan Maade, at vi anser

det for uheldigt nu at foretage denne Op-rykning, og derfor har vi stillet Forslag om, at han bliver der, hvor han befinder sig. Andet eller mere gaar Forslaget ikke ud paa, og jeg skal vedblivende anbefale det til Vedtagelse.

J. V. Christensen: Den højtærede Minister har unægtelig taget Forhammeren i Brug i denne Sag, men jeg tror rigtignok ikke, at det høje Ting lader sig forvirre heraf. Her taler den højtærede Minister om, at vi vil genindføre Censurens Aand, og naturligvis vilde det have været underligt, om ikke det ærede radikale Medlem sluttede op ved Siden af den højtærede Minister — hvor skulde han ellers være? Men der er jo aldeles ikke Tale om noget saadant. Det er Ministeren, som gaar udenom det, der er *Kendsgerningen* i dette Spørgsmaal. Ministeren siger, at han ikke vil gøre det indstillende Udvalg til andet end det, det skal være, nemlig et *raadgivende* Udvalg, men i næste Øjeblik siger den højtærede Minister selv, at han vil benytte et *Flertal* i dette Udvalg mod et Mindretal. Jeg maa anse dette netop for at være et parlamentarisk Misbrug fra Ministerens Side. Her er ikke Tale om at indføre Censur af nogen som helst Art, her er, som det ærede 7de Medlem for 2den Kreds nys sagde, Tale om den ganske simple Ting, at man, naar der er Strid om et Spørgsmaal, ikke foretager Ophøjelse af en Mand paa den Maade, hvorpaa det er sket her. Thi derved hindrer man enhver fremtidig Diskussion om, hvorvidt denne Mand er egnet til at staa paa Finansloven. Den højtærede Minister taler om Frihed for Løke saavel som for Thor. Ja, selvfølgelig. Men hele den Forfatterliste, der findes paa den danske Finanslov, repræsenterer jo ogsaa alle mulige litterære og politiske Anskuelser i Henhold til Indstillinger under de forskellige Ministerier. Men der maa være den samme Frihed for Medlemmer af dette Ting som for Medlemmer af det andet Ting til at fremdrage til Drøftelse et Spørgsmaal af den Art, her er Tale om. Det er et saa vigtigt Spørgsmaal, at jeg er overmaade taknemmelig for, at det er kommet frem til Drøftelse her i Tinget. Det vilde umuliggøre Arbejdet i Forfatterudvalget, hvis den højtærede Ministers Praksis var den eneste rigtige, nemlig at hvad et Flertal indstiller, det skal vedtages her i Tinget, men hvad et Mindretal gør gældende af Betænkeligheder, det ser man bort fra.

Med disse Ord vil jeg endnu en Gang